

Kvindernes Udstilling.

Som forlængst meddelt af Bladene, tog Ministeren ved Sagens Forhandling i Folketinget foreløbig sit Forslag om en Bevilling tilbage for at bringe det frem ved tredje Behandling af Finansloven »i en ny og forbedret Skikkelse«, — og havde han ikke gjort det, var Forslaget blevet forkastet.

Dette Resultat kom noget overraskende: et Forslag af Ministeren, tiltraadt af Flertallet i Finansudvalget, plejer ellers at gaa temmelig sikkert gennem Tinget. Især naar det begrundes og anbefales saa varmt, som dette blev, baade af Ministeren, *Herring*, og Ordføreren, *Neergaard*. Ogsaa flere Medlemmer fra forskellige Lejre, som *Bluhme* og Provst *Nielsen* talte gode og vægtige Ord for det.

Men hos Tingets Flertal var der ikke Stemning for Sagen — rimeligvis fordi der ikke var nogen rigtig Forstaaelse af den.

I alt Fald hørte man mange underlige Indvendinger. *Christensen-Stadil* kendte ikke den Kreds af Kvinder, som repræsenteredes af de to Ansøgere, vidste ikke, om det var »10 eller 100 eller 1000 eller 50,000« Kvinder, der stod bag dem, mente, at Kvinderne mere burde benytte de Rettigheder, de havde, bl. a. til at lade sig uddanne til Haandværkere, syntes, det var forkert at give 20,000 Kroner til et Formaal, som ikke var særlig produktivt. *Byriel Jensen* var bange for, at Kvinderne ved en saadan Udstilling skulde drages bort fra det grove Arbejde, og *Klavs Berntsen* fandt ingen Anledning til at være saa flot med Statens Midler, naar Tusender af Familier »sidder med Angst for ikke at kunne faa det daglige Brød.«

Hvis en af de Kvinder, som er interesserede i Sagen, havde været Folketingsmedlem — utænkelige Tanke! — var der sikkert blevet givet et Svar omtrent saalydende:

»Til det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1. Valgkreds (*Christensen Stadil*) vil jeg sige, at naar han ikke ved, hvilken Kreds af Kvinder, der staar bag de tre Ansøgere, saa er det væsentlig hans egen Fejl; thi det er i høj Grad repræsentative Navne — efter fattig Kvindelejlighed. Der staar Kammerherreinde *Oxholm* som Repræsentant for de »Aristokratiets Damer«, som det ærede Medlem for Assens (*K. Berntsen*) i Aanden ser befolke Udstillingen i tætte Skarer, for de lykkeligt stillede Kvinder, som ønsker at give de mindre heldigt stillede »Hjælp til Selvhjælp«. Og der er *Kirstine Frederiksen*, hvis Navn som teoretisk og praktisk Pædagog er vel kendt Landet over, og som i en Aarrække har staaet som Formand for et over hele Landet